

Jagat Singh and others v. Teja Singh and others, (Harbans Singh, J.)

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

(16) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ 1913 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15(1) (ਬੀ), ਚੌਥੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਇਤਕਾਰ 1* ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਵੇਨ ਡੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਵਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੰਝਿਆ ਰਹੇ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.--ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬਲ ਰਾਜ ਤੂ, ਜੇ.- ਸੇ ਮੈਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਆਰ.ਸੇਢੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 39 ਆਫ 1964

20 ਜਨਵਰੀ 1970 ਈ.

1956 ਦਾ XXX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 14 — ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲਹਿਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ — ਪਰਦੇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮੁੜ-ਵਟਾਂਦਰਾ — ਕੀ ਅਨੁਮਤੀ ਹੈ — ਮੁੜ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ — ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ — ਉਹ ਵਿਧਵਾ

ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਦੇਸੀ - ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸੰਭਾਲ, - ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਵਾ - ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਦੇਸੀ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਬਿਸ ਏਲੀਅਨਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਕਮੀ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵੱਖਰਾਪਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

Jagat Singh and others v. Teja Singh and others, (Harbans Singh, J.)

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1970)2

ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਲਗਤਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 'ਕਾਰਪਸ' ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਾਪਸ ਪਰਦੇਸੀ ਕੋਲ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਰਪਸ' ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਰਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਸਲ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੬)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਸੰਭਾਵੀ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਹੱਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਗਲੇ ਉਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਰਿਵਰਸ ਸੀਨਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਭ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰਦੇਸੀ, ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਅਲਗਵਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ, ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ. (ਪਰਾ ੭)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੁਨਰ-ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਵਾ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਲਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਰੁਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਧੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)।

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ੁਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਅਤੇ ■। ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

31 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰ. 875 ਆਫ 1963 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਸੂਹਾ, ਕੈਂਪ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1962 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮ.ਐਲ.ਐਸ. ਈਥੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਲ.ਏ.ਗੜੀਵਾਲ, ਅਤੇ __

G. S. V IRAK, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਾਬਾਲਗ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਏ.ਐਲ.ਬੀ.ਏ.ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਕ ਦਲੀਲਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1938 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ। 18 ਫਰਵਰੀ, 1938 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ 29 ਜੂਨ, 1939 ਨੂੰ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ 20 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ ਕਿ 3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ, ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ (ਨਕਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 20 ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 13 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਪਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਉਲਟਾਕਾਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ 1938 ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਸੂਟ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1959 ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ' ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ 1963 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 875 ਵਿੱਚ ਵੈਡੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ, 3 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਸੋਢੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫੁੱਲ-ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਉੱਤਮ ਦੇਵੀ ਨੇ ਸਾਲ 1938 ਵਿੱਚ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਣ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਲੀਪਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਸਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਏ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।